

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/522/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714211634
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714211634.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 47 234 679, proti odporkyni D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XX, štátna občianka SR, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 2 213,30 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 12. 01. 2015, č. k. 6C/157/2014 - 76, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 26.03.2015, č. k. 6C/157/2014 - 104, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania odporkyni vo výške 59,81 eur a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO 42 176 778, vo výške 59,81 eur, všetko na účet ich právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v Y. banka, a.s., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 533,83 eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. banka, a.s., do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že návrhom doručeným súdu sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 2213,30 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného revolvingového úveru. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 12.12.2006 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere na poskytnutie úveru vo výške 331,94 eur (10 000,- Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 36-tich mesačných splátkach po 14,90 eur (449,- Sk). Zároveň v danej zmluve navrhovateľ vopred vnútil odporkyni ako spotrebiteľovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v sfére jej záujmu. Z tlačiva zmluvy je zrejmé, že podpisom úverovej zmluvy sa odporkyňa súčasne podpísala aj pod tú časť textu, ktorá sa týka iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. V závere zmluvy je malým písmom uvedené, že účastníci podpisom úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Takýto spôsob uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z. z.)

aj ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa je neakceptovateľný, pretože vzbudzuje pochybnosti o skutočnej (slobodnej a vážnej) vôli odporkyne vstúpiť uzavretím úverovej zmluvy súčasne do ďalšieho záväzkového vzťahu. Ak navrhovateľ svoj písomný prísľub splnil tým, že odporkyne požičal peniaze, ako to preukazuje splátkovým kalendárom a za zmluvu o revolvingovom úvere považuje súhlas na úverovej zmluve bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., súd považuje takto dojednaný revolvingový úver za neplatný v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. pre nedodržanie písomnej formy. Súd má zato, že súhlas navrhovateľa s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou, ako taký neobsahuje dohodu strán o výške úroku z úveru, o výške úroku z omeškania, a poplatkoch. Potom na základe takéhoto neplatného právneho úkonu sú účastníci povinní navzájom si vydať to, čo si navzájom plnili a to z titulu bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka, avšak za predpokladu, že právo na plnenie z bezdôvodného obohatenia nie je premlčané (§ 100 ods. 1 a § 107 Občianskeho zákonníka). Zo splátkového kalendára mal súd preukázané, že odporkyňa využívala úverovú kartu a prostredníctvom výberu z bankomatu vyčerpala spolu sumu 3 339,27 eur (bez písomnej zmluvy) a navrhovateľovi zaplatila 2 799,27 eur. Teda odporkyňa by mala navrhovateľovi vrátiť 540,00 eur. Posledné „poskytnutie“ finančných prostriedkov odporkyne - čerpanie formou výberu z bankomatu S66AV412B Krupina, SVK sa uskutočnilo 07.09.2011 (30,00 eur). Prvý nasledujúci deň po tomto čerpaní (08.09.2011) je dňom začatia plynutia 2-ročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá márne uplynula dňa 08.09.2013. Navrhovateľ súdu návrh doručil dňa 11.08.2014. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. (zásady úspechu vo veci) v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p. a odporkyne úspešnej v konaní priznal náhradu trov jej právneho zastúpenia v konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Odvolanie doplnil podaním doručeným súdu dňa 27.04.2015. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Navrhovateľ tvrdí, že odporkyňa uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere a súčasne uzatvorila aj zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu zmluvy, a jej účinnosť bola odložená od momentu prvého čerpania finančných prostriedkov z úverovej karty. Všetky podmienky čerpania revolvingového úveru sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Uzatvorením revolvingovej zmluvy priamo práva a povinnosti klientovi nevznikajú, vyžaduje sa ďalší úkon klienta - aktivovanie karty. Ak by o takejto zmluve odporkyňa vôbec nevedela, nemala by čerpať finančné prostriedky na úverovej karte. Aktivácia karty a následné čerpanie finančných prostriedkov sú dostatočne preukazujúcou skutočnosťou o tom, že s úverovou zmluvou odporkyňa súhlasila. Navrhovateľ sa nestotožňuje ani s názorom súdu, že navrhovateľovi vznikol nárok len z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktorý je už premlčaný v dvojročnej dobe. V tomto prípade ide o trojročnú premlčaciu dobu v súlade s § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ zosplnil úver v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami Hlavy 7 ods. 3 písm. a) a rovnako sa opiera o zákonné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ úver zosplnil dňa 27.02.2012, a od tohto okamihu začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie navrhovateľovho nároku.

Navrhovateľ poukazuje aj na neúčelne vynaložené trovy za vedľajšie účastníctvo v konaní a dáva do pozornosti súdu uznesenie NS SR z 20.06.2014, sp. zn. 6MCdo 5/2013. Taktiež pokiaľ si právny zástupca odporkyne vyúčtoval náhradu za stratu času táto mu nepatrí, pretože v danom prípade advokát udelil substitučnú plnú moc advokátskemu koncipientovi a tento sa zúčastnil pojednávania. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je vyslaný na služobnú cestu advokátom, ide o plnenie pracovných povinností v rámci jeho pracovného času, za ktoré patrí koncipientovi mzda.

Odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne, obaja zastúpení tým istým advokátom, podali prostredníctvom tohto advokáta k odvolaniu vyjadrenie a zhodne navrhli rozsudok okresného súdu potvrdiť. Odporkyňa, aj vedľajší účastník na strane odporkyne uplatnili náhradu trov odvolacieho konania

Vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že zastávajú rovnaký názor, aký vyslovil v rozhodnutí okresný súd, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru predstavuje absolútne neplatný právny úkon, k uzatvoreniu takejto zmluvy medzi účastníkmi nedošlo. V dôsledku toho navrhovateľ ani nemohol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, ktorý mal byť poskytnutý na základe neplatnej zmluvy. Súd správne posudzoval nárok navrhovateľa ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a že tento nárok je premlčaný, pretože dňa 07.09.2011 začala plynúť dvojročná premlčacia doba na jeho uplatnenie na súde. Navrhovateľka aj vedľajší účastník na strane navrhovateľky poukazujú aj na formálnu nedostupnosť úverovej zmluvy, spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných úverovému dlžníkovi (odporkyni). Zmluva s takýmito nedostatkami predstavuje nekalú obchodnú prax v zmysle smernice Rady č. 93/13/EHS a v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže požívať právnu ochranu, ako zdôraznil v rozhodnutí aj okresný súd. V ďalšom uvádzajú argumenty na obhájenie opodstatnenosti a dôvodnosti účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne - občianskeho združenia na ochranu práv spotrebiteľa v konaní.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Odvolací súd preskúmaním veci, oboznámením sa s obsahom spisu, so všetkými podaniami doručenými účastníkmi konania do spisu aj v priebehu odvolacieho konania, dospeje k záveru, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, vec správne skutkovo aj právne posúdil, vo veci správne rozhodol. Všetky skutkové zistenia a závery o nich, ktoré z týchto zistení vyvodil, ako aj ich právne posúdenie, okresný súd podrobne uviedol a vysvetlil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje a v tomto rozhodnutí na ne odkazuje, rozhodnutie považuje za správne a dostatočne odôvodnené, v súlade s ust. § 157 O. s. p.. V zmysle ods. 2 ust. § 219 O. s. p. preto odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval.

Skutkové a právne závery prvostupňového súdu uvedené v odôvodnení rozsudku týkajúce sa právnej relevantnosti, spôsobu uzavretia a vzniku zmluvy o revolvingovom úvere v prejednávacom prípade sú správne.

Správny je aj záver okresného súdu spočívajúci v tom, že pokiaľ za existujúcej situácie navrhovateľ poskytol finančné plnenie odporkyni na kreditnú (úverovú) kartu a prostriedky, ktoré boli z jej strany splatné a neboli zaplatené v prospech navrhovateľa, tak je možné uvažovať o nároku navrhovateľa iba z titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa cit. ust. okresný súd nárok aj posúdil.

Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník stanovuje kombinovanú premlčaciu dobu - subjektívnu (§ 107 ods. 1) a objektívnu (§ 107 ods. 2). Tieto premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a objektívna premlčacia doba je trojročná, alebo desaťročná. Pokiaľ márne uplynula aspoň jedna z týchto premlčacích dôb a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať. Ak sa skončí plynutie jednej z nich právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie ešte druhá premlčacia doba.

V posudzovanom prípade navrhovateľ v odvolaní napáda a nesúhlasí s riešením otázky a právnej aplikácie subjektívnej premlčacej doby, keď okresný súd aplikoval na daný prípad dvojročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a nie trojročnú objektívnu premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorú mal podľa názoru navrhovateľa aplikovať.

Zo spisu vyplýva, že už v priebehu prvostupňového konania, v písomnom podaní zo dňa 26.11.2014, doručenom súdu odporkyňa aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania a trvali na tom, že v prejednávanom prípade ide o bezdôvodné obohatenie navrhovateľa na úkor odporkyne.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že súd založil svoje rozhodnutie na názore, že v danom prípade nešlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ale išlo o bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčí za tri roky. Okresný súd správne ustálil, že premlčacia doba začala plynúť dňa 08.09.2011, od okamihu, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo (objektívna premlčacia doba), teda bez ohľadu na to, či oprávnený subjekt o svojom práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vedel alebo nie (čo je rozhodné pre počítanie subjektívnej premlčacej doby). Potom ohľadom premlčacej doby v danom prípade treba konštatovať, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť 08.09.2011 (táto môže začať plynúť najskôr začiatkom objektívnej lehoty) a uplynula už 8.09.2013 (teda skôr než uplynula objektívna trojročná lehota). Potom je nárok navrhovateľa, ktorý návrh na začatie konania súdu doručil až dňa 11. 08. 2014, premlčaný (márne uplynula jedna z premlčacích dôb - v tomto prípade subjektívna premlčacia doba).

Ani s ohľadom na námietky vznesené navrhovateľom v odvolacom konaní nemožno dospieť k inému záveru, než k akému dospel prvostupňový súd. V odvolacom konaní navrhovateľ neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia prvostupňového súdu, a odôvodňovali iné resp. také rozhodnutie, akého sa domáhal navrhovateľ. Neuviedol žiadne iné, nové skutočnosti, než tie, ktoré boli známe súdu prvého stupňa v čase jeho rozhodovania, a s ktorými sa prvostupňový súd v rozhodnutí náležite vysporiadal. So závermi prvostupňového súdu sa odvolací súd stotožňuje a tak nebolo úlohou odvolacieho súdu v tomto odvolacom konaní sa nimi opakovane zaoberať.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa voči výroku o trovách konania, že trovy vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v danom konaní nemožno mať za účelne vynaložené, jeho námietka nie je opodstatnená, pretože z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že prvostupňový súd priznal náhradu trov prvostupňového konania iba účastníčke konania - odporkyni, resp. aj rozhodoval iba o trovách konania odporkyne, ktorá je v konaní zastúpená advokátom JUDr. Andrejom Cifrom. Otázkou trov vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporkyne - Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal, z odôvodnenia jeho rozhodnutia iné vyvodit' nemožno, a o trovách vedľajšieho účastníka nie je žiadna zmienka ani vo výroku prvostupňového rozsudku.

Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom navrhovateľa, že pokiaľ účastníka zastupoval na pojednávaní advokátom splnomocnený advokátsky koncipient (nie účastníkom splnomocnený advokát osobne), že advokátovi v takomto prípade nepatrí v rámci náhrady trov právneho zastúpenia náhrada za stratu času z dôvodu, že advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta a ide o plnenie jeho povinností v rámci pracovného času, preto by mu mala prináležať iba náhrada cestovných výdavkov podľa zákona o cestovných náhradách. Ide o nesprávny, zužujúci výklad ust. § 17 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z. z... Takýmto, príliš formalistickým a zužujúcim výkladom ustanovení vyhlášky o odmeňovaní advokátov, by v konečnom dôsledku mohla vzniknúť polemika aj o iných advokátom uplatňovaných náhradách v prípade, keď úkony právnej služby nevykoná priamo advokát, ale ním poverený advokátsky koncipient. Napr. podľa vyššie uvedeného názoru, by zrejme advokátovi nemala patriť odmena za taký úkon právnej služby, ktorý reálne vykonal advokátsky koncipient, pretože (na to navrhovateľ poukazuje v odvolaní) počas tohto času môže advokát vykonávať inú odbornú prácu.

A pokiaľ v tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje aj na hľadisko účelnosti uplatnených trov náhrady za stratu času, tak trovy právneho zastúpenia ako také vo veci konajúci súd posudzuje vždy osobitne v každom konkrétnom prípade a prípadnú neúčelnosť trov, teda aj neúčelnosť náhrady za stratu času, ako aj iných náhrad, nemožno obhajovať s poukazom na to, že ich vykonal advokátsky koncipient (v postavení zamestnanca vo vzťahu k advokátovi) a nie advokát osobne. Napr. súd z hľadiska účelnosti v súvislosti s ním priznaným nárokom odmeny advokáta za účasť na pojednávaní, s ktorým spravidla súvisia aj náhrady bezprostredne súvisiace výlučne s týmto úkonom právnej služby v nevyhnutnej výške, t.j. cestovné z miesta sídla advokáta do miesta vykonania úkonu, má skúmať predovšetkým z hľadiska možnosti najhospodárnejšieho a účelne odôvodneného zvoleného spôsobu dopravy na pojednávanie, ktorá bola nevyhnutná.

Klient (účastník konania) uzatvára zmluvu o poskytovaní právnej pomoci s advokátom a advokátovi udelí plnú moc na zastupovanie pred súdom (nie s advokátskym koncipientom).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p a § 142 ods. 1 O. s. p. (zásady úspechu vo veci) v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. (ide o návrhové konanie).

V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa a zároveň aj vedľajší účastník vystupujúci na jej strane. Odporkyňa a vedľajší účastník, obaja zastúpení tým istým advokátom, uplatnili náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Zb. o odmenách a náhradách advokátov: odmenu za 1 úkon právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej zo dňa 02.04.2015, vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 10, t.j. 91,29 eur + 1 x režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vo výške 8,39 eur, spolu 99,68 eur čo je daňový základ pre výpočet dane z pridanej hodnoty v sadzbe 20 % t.j. 19,94 eur. Spolu uplatnili trovy vo výške 119,62 eur, pričom odporca a vedľajší účastník si z tejto sumy nárokuje po 50 %, t.j. po 59,81 eur. Odvolací priznal náhradu trov odvolacieho konania odporkyňi vo výške 59,81 eur a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vo výške 59,81 eur. Navrhovateľ je trovy priznané odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi povinný zaplatiť na účet ich právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru (§ 149 ods. 1 O. s. p.) v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

Vedľajší účastník na strane odporcu využil svoje zákonné právo a v konaní je zastúpený advokátom (§ 18, § 24, § 25 ods. 1 O. s. p. aj čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Toto právo mu nemožno upierať, ako aj poukazovať na to, že takéto trovy nie sú účelné.

Vedľajšiemu účastníkovi vzniká právo na náhradu trov v závislosti od výsledku konania. Ak právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi (hlavnému) konania, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje, má právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu (teda rozsahu úspechu) aj vedľajší účastník. Úspešný vedľajší účastník sa nepodieľa na trovách úspešného účastníka (na trovách, ktoré vznikli v konaní priamo účastníkovi, tieto trovy nemožno priznať vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane) a ani úspešný účastník sa nepodieľa na trovách úspešného vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane (na trovách, ktoré vznikli v konaní priamo vedľajšiemu účastníkovi, tieto trovy nemožno priznať účastníkovi). Uvedené platí aj opakom, v prípade, ak účastník nemal v konaní úspech, kedy potom nemal úspech v konaní ani vedľajší účastník zúčastňujúci sa konania na jeho strane.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.